

112. Hvor Elven nedstyrter fra høje Fjæld.

(Nøkken.)

Andante quasi Allegretto.

C. Malmqvist.

Piano introduction in 8/8 time, key of B-flat major. The music features a melody in the right hand and a bass line in the left hand. Dynamics include *f*, *dim.*, and *fz*.

1. Hvor El-ven nedstyrter fra høj-e Fjæld med Bul-der i Fos-sen sit

fraa-den-de Væld, dybt un-der den hvæl-ve de Klip-pe-bro, har

Nøk-ken i Bøl-gen sit sva-le Bo; men gaar du om Af-te-nen

poco ritenuto

sil-de ved El-ven din en-som-me Gang, og

hø - rer du sæl - somme vil - - de To - ner og Har - pe -

a tempo risol.

klang: det er ham, det er ham, det er Nøk - ken selv, der

syn - ger sit Kvad i den bru - sen - de Elv. Gak bort, om du kan, og

lyt ej der til; thi sent vil du glemme det sæl - som - me Spil.

2. Naar Høstvinden sukker saa kold og vaad,
 og Taagen paa Klipperne fælder sin Graad,
 naar Midnatten kommer med Storm og Slud
 og slukker de tindrende Stjerner ud,
 da toner i Afgrunden atter
 den mægtige Guldharpes Klang,
 da skingrer der Jubel og Latter
 igennem den vilde Sang.

Det er ham, det er ham, det er Nøkken selv,
 han synger sit Kvad i den brusende Elv.
 Gak bort, om du kan, og lyt ej derpaa,
 det baader dig ilde hans Sang at forstaa.

3. Men mangel en Kvæld i den lune Vaar,
 naar Birkene dufte, og Drosselen slaar,
 naar alt er saa tyst, og paa Himlens Blaa
 de tusinde venlige Stjerner staa,
 fra Dybet dernede sig hæver
 saa underlig dejlig en Sang,
 vemodig og klagende bæver
 Guldharpens dybe Klang.

Det er ham, det er ham, det er Nøkken selv,
 han synger sit Kvad i den brusende Elv.
 Han synger sin Sorg for Stjernerne smaa,
 han ved, at til Himlen han aldrig kan naa.

Erik Bøgh.